

Het
GOUDEN BOEK
voor
JONGENS

Inhoud

Voorwoord	5
DOOR Joyce Roodnat	
Vijf brandweermannetjes	9
DOOR Margaret Wise Brown GEÏLLUSTREERD DOOR Edith Thacher Hurd	
BEWERKING Annie M.G. Schmidt	
Sambo, het kleine zwarte jongetje	39
DOOR Helen Bannerman GEÏLLUSTREERD DOOR Gustav Tenggren	
BEWERKING Annie M.G. Schmidt	
Christoffel en de Columbus	69
DOOR Kathryn EN Byron Jackson GEÏLLUSTREERD DOOR Tibor Gergely	
BEWERKING Han G. Hoekstra	
Mannetje Nies	99
DOOR Olga Cabral GEÏLLUSTREERD DOOR Tibor Gergely	
BEWERKING Han G. Hoekstra	
Henkie met de hoorn	129
DOOR Jack Bechdolt GEÏLLUSTREERD DOOR Aurelius Battaglia	
BEWERKING Annie M.G. Schmidt	
Het bed van Tim	159
DOOR Marije van der Sande GEÏLLUSTREERD DOOR Eliane Duvekot	

Voorwoord

Dubbel plezier, als lezend jongetje en als voorlezend vader heb ik aan de Gouden Boekjes beleefd.

Ze zeggen altijd dat lezen een meisjesding is, maar ik moet me als jongetje toch veel en aandachtig in Gouden Boekjes hebben verdiept, al of niet geholpen door voorlezende ouders en opa's en oma's. En met blijvend resultaat. Want veel verhalen en tekeningen uit die boekjes zijn me altijd bijgebleven.

Zoals de tijgers die zo lang rond een boom rennen, dat ze smelten tot boter. Zodat de moeder van Sambo er tijgerpannekoeken van kan bakken, die het jongetje met smaak zit op te peuzelen. En er is ook nog een beeld van een tijger die Sambo's schoentjes op zijn oren heeft. Paarse schoentjes met roze zooltjes. Die schoentjes en al zijn kleren moest Sambo afstaan om te voorkomen dat de tijger hem oppeuzelt.

'Paarse schoentjes met roze zooltjes' (uit: Sambo, het kleine zwarte jongetje)

Of de brandweermannetjes die met hun loeiende wagens door de straten racen, op weg naar brand om de dikke tante Mina Lutteput uit een brandend huis te redden. Vuur en rook, rook en vuur!

Allemaal beelden en verhalen die ik niet vergeten ben sinds ik ze in mijn jeugd opgezogen heb uit die boekjes. Goed, sommige details waren vervaagd, zoals de hond die naast de brandweerman voor in de ladderwagen mag zitten. Maar die kwamen terug toen ik mijn zoon Gouden Boekjes kon gaan voorlezen. Sommige nieuwe exemplaren, sommige oude, stukgelezen exemplaren, ruim een kwart eeuw oud, die mijn moeder had bewaard. Met mijn eigen naam en stempels en krassen er in. (Die krassen waren vast van mijn zusjes.)

Ding! Ding! Ding!
In de brandweerkazerne klinkt het alarmsignaal.
Ding! Ding! Ding!
De Vijf Brandweermannetjes laten hun soep staan en
glijden langs de mast die beneden in de garage uitkomt.

En moeder Mambo at eenendertig pannenkoeken. En vader Jambo at zevenenvijftig pannenkoeken, maar Sambo het kleine zwarte jongetje at honderd- negenenzestig pannenkoeken, want hij had heel erge honger.

